

Medlemmer i Reglen have været henviste til selv at købe Billetter. Jeg vil dog imidlertid minde om, at Rigsdagens Medlemmer i Samlingerne have fri Rejse til deres Hjem og tilbage, en Foranstaltning, som jeg traf for nogle Aar siden, og som den Gang var overordentlig velkommen for dem, der ikke boede i Kjøbenhavn — de, der boede her, havde ganske vist ingen Nytte af det. Det forekom mig, at der her var et velbegrundet Krav til Stede for dem, der boede uden for Byen, for at de kunde blive stillede mere lige med Kolleger, der bo her. Vi have jo ogsaa uden for Samlingerne udstedt visse Fribilletter til Rigsdagsmændene efter Regler, som jeg for øvrigt erkender ikke ere heldige, og vi maa i den Henseende se at komme til noget andet. Det første Aar, denne Institution bestod, gennemgik jeg selv samtlige Anmodninger om Billetter — efterkom dem for Resten alle sammen — ikke for just at kritisere dem og end mindre for at udtale mig om dem, men for at danne mig et Overblik over, om det af selve Anmodningerne kunde ses, hvorvidt Formen var heldig eller ej. Jeg kom til det Resultat, at den var alt andet end heldig, og derfor vilde jeg ogsaa gerne bort fra den og gaa over til noget andet, hvis det kunde ske. Jeg skal herom endnu sige et Par Ord paa Grund af noget, den ærede Ordfører udtalte i Gaar — jeg har jo for øvrigt i det hele Tøje til at henvise dette Punkt til Fortiden — nemlig at det ærede Medlem syntes ikke om, at Rigsdagsmændene maatte benytte 2den Klasse, naar de rejste. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at dette er aldeles nødvendigt, som Forholdene ere nu; thi jeg kan ikke udstede Billetter til 1ste Klasse til Rigsdagens Medlemmer, naar der skal være nogenlunde Sikkerhed for, at de kunne faa Plads. Dette er aldeles umuligt, thi saa skulde jeg have 1ste Klasse's Materiel forøget ganske sikkert 3 Gange, og jeg tror ikke, at en Forbring derom vilde være velkommen her i Tinget. Jeg tror det ikke, og jeg tror heller ikke, at det vilde være rigtigt. Jeg tror ganske sikkert, at en Forbring derom ikke vil gøre Lykke i det andet Ting, og jeg tror heller ikke, at man her vil gaa ind paa det af forfælske Grunde, som jeg nu ikke skal komme nærmere ind paa. Kommer man til en almindelig Foranstaltning, kan man jo ganske vist overveje det Forhold nærmere med hinanden, men jeg tror ikke, det vil være nogen heldig Foranstaltning, at det stilles saaledes, at der gives Anvisning paa en bestemt Klasse, naar man ikke kan effektuere denne Anvisning. Det kan jeg i hvert Tilfælde ikke gaa med til, og jeg maatte i saa

Fald under alle Omstændigheder have en meget betydelig Forøgelse af 1ste Klasse's Vogne. Jeg siger dette under Hensyn til de nu bestaaende Forhold og ikke under Hensyn til Fremtiden, thi hvad Fremtiden angaar, er jeg ganske villig til at følge den Hensigt, der staar her, og optage en Forhandling, naar denne Lov nogenlunde er kommen til sit Maal, med Udvalgene i begge Ting, om man kan ordne dette Forhold, og hvorledes man kan ordne det. Andet tror jeg ikke, Udvalget har ønsket, at jeg skulde udtale mig om.

Sarald Jensen: Den ærede Ordfører udtalte sig om Udvalgets Stilling til den faldende Skala paa de lange Afstande, og han har for saa vidt Ret, hvad Godstraffikken angaar, i, at der har været Enighed hos et større Flertal af Udvalget. Men naar han tro at turde mene, at der har været et Flertal mod Regeringens Ønske om en betydelig Moderation paa de lange Afstande, hvad Persontrafikken angaar, saa turde han dog maaske tage fejl. I ethvert Tilfælde er der, saa vidt mig bekendt, ingen af Udvalgets Medlemmer, der ved noget derom, idet der nemlig ikke har været nogen Afstemning derom. Man vil ogsaa se, at Betænkningen slet ikke siger noget om et saadant Flertal. Betænkningen holder sig til Ordene „man“ og „flere Medlemmer“. Det hedder saaledes i Betænkningen: „Endvidere erkender man, at det kan være forretningsmæssigt klogt at give rejsende paa lange Afstande et noget yderligere Afslag, men at indføre et saadant Afslag i Prisen paa de lange Afstande, som antydet i Regeringsforslagets Motiver, kan man paa ingen Maade anerkende Berettigelsen af. Flere Medlemmer finde en faldende Skala“ o. s. v. Man ser saaledes, at der ikke er Tale om et Flertal, at der ikke har været nogen Afstemning, saa ved man jo heller ikke, hvorvidt der er noget Flertal eller ej. Naar den ærede Ordfører derfor henstiller til Ministeren at tage Hensyn til hvad dette „man“ og disse „flere Medlemmer“ ønske, saa har han Ret til det, for saa vidt han selv er indbefattet i disse Begreber, men han har ikke Ret til at gøre det paa Udvalgets Flertals Vegne. For mit Vedkommende ser jeg Forholdet saaledes, at en let og billig Afgang til Kommunikationsmidlerne er et ganske betydeligt Gode, at det har Betydning for hele Samfundet, og at en stærkt faldende Skala — saaledes at man altsaa med den største Vished og Billighed kan rejse fra den ene Ende af Landet til den anden — vil bidrage til at bringe de affides liggende Egne nærmere til Centrene og udvide disse